

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

6.9.2006

B6-0469/2006 }
B6-0472/2006 }
B6-0477/2006 }
B6-0481/2006 }
B6-0486/2006 }
B6-0487/2006 } RC1

FÆLLES BESLUTNINGSFORSLAG

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 4, af

- João de Deus Pinheiro, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Charles Tannock, Tokia Saïfi, Bogusław Sonik, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Jana Hybášková og Antonio Tajani for PPE-DE-Gruppen
- Martin Schulz, Pasqualina Napoletano, Hannes Swoboda og Véronique De Keyser for PSE-Gruppen
- Philippe Morillon for ALDE-Gruppen
- Daniel Cohn-Bendit og Monica Frassoni for Verts/ALE-Gruppen
- Francis Wurtz for GUE/NGL-Gruppen
- Cristiana Muscardini, Konrad Szymański, Ģirts Valdis Kristovskis og Inese Vaidere for UEN-Gruppen

til erstatning af beslutningsforslag af:

- Verts/ALE (B6-0469/2006)
- PSE (B6-0472/2006)
- GUE/NGL (B6-0477/2006)
- ALDE (B6-0481/2006)
- PPE-DE (B6-0486/2006)
- UEN (B6-0487/2006)

om Melle møsten

RC\629325DA.doc

PE 378.326v01-00}
PE 378.329v01-00}
PE 378.334v01-00}
PE 378.338v01-00}
PE 378.343v01-00}
PE 378.344v01-00} RC1

DA

DA

Europa-Parlamentets beslutning om Mellemøsten

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Mellemøsten, navnlig af 1. juni 2006,
  - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1701, 1559, 520, 426, 338 og 242,
  - der henviser til Formandskonferencens erklæring af 20. juli 2006,
  - der henviser til erklæringen fra medformændene for den internationale konference om Libanon den 26. juli 2006,
  - der henviser til konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 25. august 2006,
  - der henviser til den erklæring, som præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet vedtog den 24. august 2006,
  - der henviser til Genève-konventionerne om humanitær folkeret,
  - der henviser til den erklæring, som den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de besatte palæstinensiske territorier, fremsatte på FN's Menneskerettighedsråd ekstraordinære møde den 5. juli 2006 i Genève,
  - der henviser til artikel 15, 16 og 19 i TEU,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at konflikten i Libanon er resulteret i en humanitær katastrofe, som har forårsaget hundreder af døde og sårede på begge sider, omfattende ødelæggelser af civile infrastrukturer og hundrede tusinder af internt fordrevne, og ikke er overstået til trods for våbenhvilen,
- B. der er dybt rystet over udbruddet af fjendtligheder i det sydlige Libanon, Hizbollahs angreb og den israelske hærs uforholdsmæssige magtanvendelse, som var en alvorlig trussel mod international fred og sikkerhed,
- C. der tager til efterretning, at FN's højkommisær for menneskerettigheder har understreget nødvendigheden af at undersøge, hvorvidt der er sket overtrædelser af folkeretten under konflikten;
- D. der henviser til omfanget af de israelske bombardementer og til Hizbollahs og de palæstinensiske militers raketangreb mod civilbefolkningerne,

RC\629325DA.doc

PE 378.326v01-00}
PE 378.329v01-00}
PE 378.334v01-00}
PE 378.338v01-00}
PE 378.343v01-00}
PE 378.344v01-00} RC1

- E. der henviser til, at resolution 1701 indeholder en opfordring til den libanesiske regering om at styrke kontrollen med landets territorium ved hjælp af sine egne lovlige væbnede styrker og desuden har besluttet at øge UNIFIL's mandskab og mandat,
- F. der henviser til, at resolution 1701 opfordrer Israel til at trække alle sine styrker ud af det sydlige Libanon i takt med, at indsættelsen af UNIFIL begynder, og til at standse blokaden af lufthavne og havne i Libanon,
- G. der fremhæver den rolle, som et fuldt demokratisk og uafhængigt Libanon kan spille, dels som bidrag til en løsning af krisen i Mellemøsten og dels i udviklingen af et stærkt Euro-Middelhavspartnerskab,
- H. understreger, at den humanitære krise i de besatte områder forværres til trods for, at det internationale samfund har indført en midlertidig mekanisme (Temporary Interim Mechanism - TIM) for fortsat at yde bistand til den palæstinensiske befolkning,
- I. der henviser til, at fredsprocessen i Mellemøsten befinder sig i et fuldstændigt politisk og diplomatisk dødvande, selv om en retfærdig og varig løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt er nødvendig for at opnå fred og sikkerhed i hele området,
- J. der henviser til, at Den Europæiske Union har en særligt ansvar for fred og sikkerhed i Mellemøsten, der er et nærområde for Fællesskabet, og at instrumenterne og metoderne for koordinering af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik derfor bør forbedres, bl.a. gennem vedtagelse af en fælles holdning inden for rammerne for FUSP og på grundlag af artikel 15 og 16 i TEU,
1. udtrykker alvorlig bekymring over omfanget og intensiteten af den militære konflikt i det sydlige Libanon og beklager dybt tabene af menneskeliv blandt civilbefolkningen i Libanon og Israel og de omfattende ødelæggelser af infrastruktur; gentager, at der ikke er nogen militær løsning på konflikten i Mellemøsten;
  2. understreger i denne forbindelse, at en våbenhvile ikke er holdbar, uden at de direkte eller indirekte implicerede parter udviser vilje til at tage fat om roden og årsagerne til den nylige krise;
  3. gentager sin opfordring til omgående løsladelse af de kidnappede israelske soldater og medlemmerne af den palæstinensiske regering og medlemmerne af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, der er fængslet af Israel;
  4. glæder sig over den enstemmige vedtagelse i FN's Sikkerhedsråd af resolution 1701, som indeholder betingelser for at bringe de militære operationer til ophør og giver UNIFIL et stærkere mandat, der kan øge dets mulighed for at forhindre enhver overtrædelse af våbenhvilen, bistå Libanons regering med at udøve fuld suverænitet over og effektiv kontrol med landets territorium, herunder dets territorialfarvand, støtte op om en fuldstændig gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1559 og bidrage til beskyttelsen af

civilbefolkningen såvel som af UNIFIL selv;

5. bifalder den libanesiske regerings afgørelse om at sende sine styrker til det sydlige Libanon og den israelske hær indvilligelse i at trække sig tilbage bag den blå linje som fastlagt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1701; bifalder den libanesiske regerings kraftige støtte til en styrket rolle for UNIFIL;
6. mener, at UNIFIL's mandat bør betragtes som en alvorlig forpligtelse til at sikre den libanesiske regering passende støtte med etablering af en effektiv kontrol og effektive sikkerhedsforanstaltninger som fastsat i FN's Sikkerhedsråds resolution 1559 og 1701;
7. bifalder resultatet af det ekstraordinære møde i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 25. august, især Rådets fulde støtte til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1701 og medlemsstaternes løfte om at bidrage med ca. 7.000 til UNIFIL-styrken, der maksimalt bliver på 15.000 mand;
8. understreger den aktive rolle, som Frankrig og Italien har påtaget sig; støtter fuldt ud afgørelsen om, at Frankrig fortsat vil påtage sig kommandoen over UNIFIL indtil februar 2007, og at Italien så vil overtage jordkontrollen; understreger ikke desto mindre, at en overlappning af kommandostrukturene bør undgås;
9. understreger ikke desto mindre betydningen af en klar og passende definition af UNIFIL's mandat og af regler for UNIFIL's intervention, struktur og kompetencer, som om nødvendigt må vedtages under en ny resolution fra FN's Sikkerhedsråd, som bør tage hensyn til de erfaringer, der er gjort i forbindelse med FN's tidligere fredsbevarende bestræbelser, navnlig i Bosnien og Hercegovina;
10. mener, at det er af helt afgørende betydning, at der i Libanon udelukkende indføres våben til den officielle libanesiske hær, og anmoder den libanesiske regering om i samarbejde med UNIFIL at sikre, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1559 gennemføres fuldt ud; understreger også betydningen af, at EU's medlemsstater handler i overensstemmelse med kravene i resolution 1701 vedrørende våbenleverancer; understreger, at denne løsning bør føre til afvæbning af alle militser, inklusive Hizbollah, og hindre våbenimport i Libanon;
11. opfordrer medlemsstaterne til nøje at overholde adfærdskodeksen om våbeneksport, hvad angår al levering af våben til regionen;
12. anmoder EU om at give tilsagn om at samarbejde med alle de berørte parter og opfordrer sidstnævnte til strengt at overholde deres forpligtelser med henblik på en fuld gennemførelse af resolution 1701 for at muliggøre humanitær nødhjælp og sikre, at de fordrevne kan vende hjem under optimale sikkerhedsforhold; kræver i denne forbindelse, at sø- og luftblokaden af Libanon ophæves øjeblikkeligt, og erindrer om, at det er en prioritet, at der gennemføres effektive foranstaltninger hvad angår våben, andet materiel, uddannelse og anden bistand;
13. understreger, at en kraftig, hurtig og effektiv indsats er nødvendig for genopbyggelsen af

RC\629325DA.doc

PE 378.326v01-00}
PE 378.329v01-00}
PE 378.334v01-00}
PE 378.338v01-00}
PE 378.343v01-00}
PE 378.344v01-00} RC1

Libanon; bifalder i denne forbindelse konklusionerne fra Stockholm-konferencen om hurtig genopbygning af Libanon, der blev afholdt den 31. august, hvor donorlandene besluttede at yde et stort bidrag til genopbygning af landet, og Kommissionen og medlemsstaterne gav tilsagn om humanitær bistand for 120 mio. EUR;

14. 14. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres indsats med at indføre et levende partnerskab med demokratiske politiske kræfter og civilsamfundet for at styrke den videre demokratiske udvikling i Libanon efter begivenhederne i marts 2005;
15. opfordrer indtrængende Iran og Syrien til at spille en konstruktiv rolle, især med hensyn til gennemførelsen af resolution 1559 og 1701; opfordrer navnlig Syrien til at optrappe kontrollen på sin side af den libanesisk-syriske grænse i overensstemmelse med FN-resolution 1701, som kræver, at nabolande forhindrer våbenleverancer til ikke-statslige enheder;
16. opfordrer Rådet og Kommissionen til at genoptage en seriøs dialog med Syrien med det formål at få Syrien inddraget i fredsbestrebelse med henblik på at nå frem til en vidtrækkende bilæggelse af konflikten; forventer, at FN's generalsekretærs i resolution 1701 annoncerede rapport om fastlæggelse af de internationale grænser i Libanon, inklusive for det omdiskuterede område Sheba Farms, vil bidrage til fremskridt på dette felt;
17. opfordrer til en omfattende international undersøgelse på højt plan og under FN's generalsekretærs auspicer, der skal have mandat til at efterforske indberetninger om alvorlige menneskeretskrænkelser, ofrenes tilstand og overtrædelser af den humanitære ret;
18. mener i denne forbindelse, at Den Europæiske Union, som er en af de største donorer, og det internationale samfund bør undersøge mulighederne for eventuelt at opstille betingelser for ansvarlighed;
19. glæder sig over den hurtige indsats, som Kommissionens overvågnings- og informationscenter har gjort for at tackle olieudslippet, der har forurenede mere end 50 km af Libanons kyst; understreger nødvendigheden af foranstaltninger til bekæmpelse af forureningen af visse områder og især de katastrofale virkninger af olieforureningen ud for Libanons kyst; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at yde bistand og komme til undsætning inden for rammerne af protokollen om forebyggelse og bekæmpelse af forurening til Barcelona-konventionen og gennem det regionale beredskabscenter for Middelhavet (REMPEC), der opererer inden for rammerne af handlingsplanen for Middelhavet (MAP);
20. beklager dybt den forværrede situation for befolkningen og de civile strukturer i Gaza og på Vestbredden; anmoder alle parter om at bryde den onde cirkel af angreb og gengældelsesangreb, der har resulteret i hundreder af døde og sårede og omfattende ødelæggelser på civile infrastrukturer;
21. understreger på ny behovet for at sætte fredsprocessen i Mellemøsten øverst på den internationale politiske dagsorden; opfordrer kvartetten til at genoplive gennemførelsen af

RC\629325DA.doc

PE 378.326v01-00}
PE 378.329v01-00}
PE 378.334v01-00}
PE 378.338v01-00}
PE 378.343v01-00}
PE 378.344v01-00} RC1

DA

køreplanen med henblik på FN's Generalforsamlings årlige samling i september; gentager, at en tostatsløsning med en israelsk og en palæstinensisk stat, der lever side om side i fred og sikkerhed, er en central betingelse for en fredelig og varig løsning i Mellemøsten;

22. opfordrer Rådet og Kommissionen til sammen med det internationale samfund at fortsætte med at sikre den palæstinensiske befolkning en basal humanitær bistand; opfordrer til, at den midlertidige internationale mekanisme (Temporary International Mechanism - TIM)) styrkes og udvides både med hensyn til varighed og ressourcer; opfordrer den israelske regering til omgående at genoptage overførslen af tilbageholdte palæstinensiske told- og afgiftsindtægter; opfordrer Israel til at tillade menneskers mobilitet og efterleve aftalen om mobilitet og adgang i Rafah og ved andre grænseovergange i Gaza;
23. opfordrer Rådet og Kommissionen til sammen med det internationale samfund at fortsætte med at sikre den palæstinensiske befolkning en basal humanitær bistand;
24. håber, at en multinational styrkes tilstedeværelse i Libanon vil kunne fungere som model til efterfølgelse i forhandlingsprocessen med henblik på en løsning i den israelsk-palæstinensiske konflikt;
25. opfordrer Rådet til på enhver måde at bestræbe sig på at få indkaldt til en international fredskonference - som Madrid-konferencen i 1991 - for at finde en omfattende, varig og bæredygtig løsning på problemerne i området, som skal baseres på de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, og hvori skal indgå Israels ret til at eksistere inden for sikre og anerkendte grænser og palæstinenserne ret til en levedygtig stat med udgangspunkt i de besatte territorier, og opfordrer endvidere Rådet til at beskæftige sig indgående med sikkerheds- og afrustningsspørgsmål; mener, at enhver ensidig strategi fra alle berørte parter side må forkastes;
26. finder det i denne forbindelse afgørende, at Den Arabiske Liga inddrages; mener, at Beirut-planen fra 2002, der blev vedtaget af medlemmerne af Den Arabiske Liga, og Genève-initiativet er et vigtigt bidrag til forhandlingerne, som der bør tages behørigt hensyn til;
27. mener, at Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet (APEM), der som den eneste parlamentariske instans i Barcelona-processen samler valgte repræsentanter for befolkningerne på Middelhavets sydlige bredder og i EU, bør påtage sig sit ansvar og fremme en genoptagelse af dialogen og samarbejdet mellem de parter, der er berørt af situationen i Mellemøsten; støtter APEM's anmodning om snarest muligt at indkalde til et ekstraordinært møde i Euromed-Rådet af Udenrigsministre under Barcelona-processen;
28. mener, at indførelse af fælles institutioner for landene i Middelhavsområdet, for eksempel en udviklingsbank for Euro-Middelhavsområdet, på mellemlang og lang sigt kan gøre det muligt at sikre varig fred og menneskelig udvikling; opfordrer EU's medlemsstater til at arbejde på at etablere sådanne institutioner i stedet for at indgå bilaterale aftaler;
29. bestemmer sig til at sende en undersøgelsesdelegation til Libanon, Palæstina og Israel for at

RC\629325DA.doc

PE 378.326v01-00}
PE 378.329v01-00}
PE 378.334v01-00}
PE 378.338v01-00}
PE 378.343v01-00}
PE 378.344v01-00} RC1

overvåge situationen, navnlig med hensyn til opmærksomhed om de humanitære og politiske forhold;

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, EU-medlemsstaternes, Israels, Libanons, Den Palæstinensiske Myndigheds, Syriens, Irans, USA's og Ruslands regeringer og parlamenter og Den Arabiske Ligas generalsekretær.